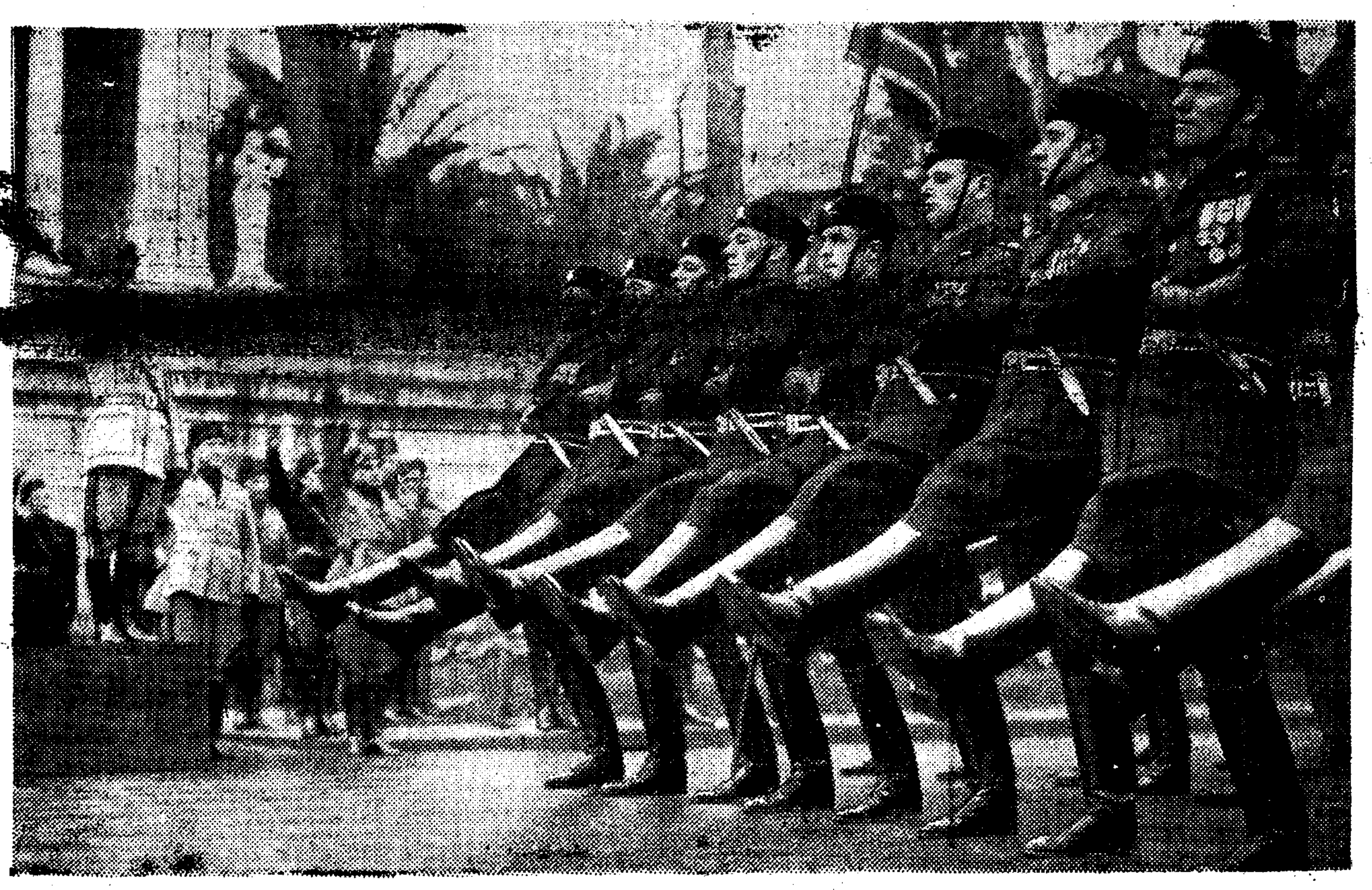
No. 2940 | Woensdag 13 April 1938 | 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

INSPECTIE VOOR IL DUCE. Mussolini is zeer enthousiast met de nieuwe parade-mars, die hij ingevoerd heeft na het Duitse systeem; hierboven zien men hem zijn musketiers inspecterend vóór de villa Torlonia.

Een droeve dag.

'tIs op Goede Vrijdag zo stil en eenzaam. Alles rondom ons is hetzelfde, juist als op andere dagen. En toch......

Is de ziel aller dingen dood? Waar blijft de indruk, die het leven anders op ons maakt, het leven met zijn weergaloze omvaming der dagelijkse gebeurtenissen?

't Zijn vragen, maar niet voor ons Rooms-Katholieken. Wel voor den vreemdeling in Jerusalem, voor den zwerver buiten ons goddelijk Geloof; voor dezen is, zo hem de Roomse stemming van de Goede Vrijdag niet ontgaat, die meditatieve ingekeerdheid een geheim, dat hij nauwelijks even zijn aandacht schenkt. Maar voor ons? Wij weten zo goed wat er die dag geschied is met Jesus de Nazarener, met den Profeet, machtig in werk en woord voor God en al het volk; en hoe hij door de opperpriesters en de oversten van zijn uitverkoren Israël is overgeleverd ten dode en gekruisigd.

Had de goddelijke Meester niet beloofd met ons te zullen wezen tot het einde der dagen? Had zijn barmhartige Liefde niet ten stelligste verzekerd ons niet als wezen te zullen achterlaten? En wij wisten dat de Meester zijn goddelijk woord gestand deed, dat Hij bij ons was dag en nacht, dat Hij ons riep, gelijk hij weleer door Martha de treurende Maria deed boodschappen zijn blijde en zo vurig verlangde komst. Maar thans?...

Treden wij één onzer kerken binnen. Welk een verlatenheid! Waar is de Roomse ziel onzer tempels? Waar die geheimzinnige bekoorlijkheid, die zelfs anderdenkenden bevangt, wanneer zij de drempel onzer heiligdommen overschrijden? Is het huis des Heren nu wel meer dan een dode hal? Geen zweem van [illegible]. Verlaten paleis van gestorven koning.

En ach!... waar is het eeuwige licht, dat onze ogen zoeken altijd het eerste? Waar is die wondere en overdierbare godslamp, dat geheimzinnige, grote, bloedrode hart der Roomse wereld, dat altijd popelt? Waar is die vurige tong die ons altijd en immer bezielt en ons de verborgen geheimen der Liefde verraadt? Tevergeefs zien we rond. Nergens pinkelt de lichtvlam, die was als een bevende traan van bloed, gestort door de rouwende mensheid. Het Tabernakel staat wijd open. Weende Maria Magdalena niet bij het ledige graf van den gestorven Heiland. Zocht hare kommer niet rond en vroeg zij niet met zorgelijke bedruktheid, waar zij den goeden Meester gelegd hadden? En ons Geloof? Zou het niet bedroefd wezen bij het ledig vinden van de zoete woonstede der goddelijke Liefde?

Gods lieve Heiligen gaan ons voor. Zie, allen staan gewikkeld in het purper des treurens. Geen enkele draagt nog hun machtige voorbede in bij God voor den armen mens. Hun aureolen zijn uitgedoofd, dewijl het Licht bezweek dat ze ontstak. De Moeder van Smarte en de Apostel der liefde staan op de Calvarië gesluierd om den geliefden Zoon en den Meester die is verscheiden. De tafel des Heren is niet gedekt, want de Gastheer is heen en zijn dienaren komen niet af om zijn hemels brood en maagdelijke wijn rond te delen aan wie hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Ontdaan van alles, wat ons heiligt en verheft, staat daar het altaar als een monument van zielloze verstening. Doods en vereenzaamd is het heerlijk verblijf der eucharistische genade die er zo talloos velen troostte, opbeurde en bemoedigde en wier zalige stem ons voorzong de zachte liederen van Sions Seraphijnen. Gestorven is dat alles en de sporen van vroegere luister wekken in ons het zuchtend jammeren van Jeremias als hij weeklaagt (Threni I, 4) „de wegen van Sion treuren, omdat er geen zijn, die opgaan ten hoogtijd; al hare poorten zijn verwoest, hare priesters zuchten; hare jonkvrouwen zijn haveloos en zij zelve is overstelpt van bitterheid."

Le tabernacle bâille, vide,
L'autel, tout nu, n'a plus de cierges.
De grans draps noirs pendent aux grilles,
Les orgues saintes sont muettes. 1)

't Juichende Gloria met zijn rinkelende schellen is uitgestorven. Het altaar is geen Bethlehem meer waar in de gouden kribbe der ciborie het Heil der wereld geslachtofferd ligt. De blijde tonen van orgel en klok zijn verstomd en slechts de ratel rijt en verscheurt de sombere stilte onzer tempels vaneen en aan flarden. Alles is dood en gedrukt staan we in deze stervenssfeer, waar niets aantrekt en spreekt.

Een ding is er echter wat ons boeit en na de eerste onsteltenis onze ernst en aandacht gaande houdt. Voor het open en ledig Tabernakel staat het Kruis. In tegenstelling met de andere kruisen, is dat Kruis ontbloot en toont het den goddelijken Boeteling Wiens uitvaart wij vieren. Alle tempels zijn die dag een Calvarië en gelijk op die bittere Vrijdag er slechts éne genageld hing aan zijn kruis, zo hangt er nu maar ène zichtbaar gemarteld aan het kruis van schande, dat de troon der eucharistische Liefde bezet en ons haar wezenlijke waarde veraanschouwlijkt. Ziedaar het hout der kruises, waaraan het Heil der wereld hangt geklonken, komt laten wij het aanbidden. Het Heil der wereld. Blauw en bleek zielloost het uitgemergde lichaam des Heren ons tegen. Het moede hoofd heeft de ogen zwaar geloken en ligt gezonken op de rechter schouder. De diadeem van doornen fonkelt van bloedrobijn. De zijde des Zaligmakers is geopend en een stroom van bloed gudst uit de gapende wonde. Handen en voeten zijn doorboord en ver ingescheurd door het gewicht van die goddelijke last. Ziedaar het hout des kruises, waaraan het Heil der wereld hangt geklonken. Vallen wij op de knieën en laten wij het aanbidden.

't Is dood nu al: God zielve stierf
de dood! Wie dierve er, acht,
schier leven, in de droefheid van
dien al te droeven dag?
Geen woord en zij gesproken eer:
ons Here hangt en bloedt,
gekropen zij ten kruise nu,
gebiddaagt en geboet. 2)

fr. MARTIALIS VREESWIJK, O.F.M.

1) Paul Verlaine, Bonheur XVI.
2) Guido Gezelle, Rymsnoer I. Goevrijdag, laatste stroof.

De politiek van het Katholicisme

De laatste gebeurtenissen in Oostenrijk en de houding van het Oostenrijkse Episcopaat daaromtrent hebben aller aandacht getrokken. Maar ook is dezer dagen weer het z.g. politiek katholicisme ter sprake gekomen en wel het meest door een uitzending van Radio Vaticana over dit laatste onderwerp.

In de houding der Oostenrijkse bisschoppen is thans wel voldoende klaarheid; we verwijzen daarvoor naar ons Algemeen overzicht van heden.

Over de politiek van het katholicisme willen we vandaag eens wat meer zeggen.

Toen de bekende bisschop van Trier, Dr. Korum, bij gelegenheid van zijn ambtsaanvaarding, een bezoek bracht aan Bismarck, vroeg de „IJzeren kanselier", welke politiek de kerkvorst dacht te volgen.

„Mijn enige politiek, zo antwoordde de Bisschop, „is te trachten doodzonden te verhinderen!"

Dat is het klassieke antwoord, dat men aan iedereen geven kan die de opmerking zou maken, dat de leiding der Kerk de invloed, die de godsdienst op 's mensen hart uitoefent, beschouwt als een factor van macht, zoals wij die in de gewone zin des woords verstaan.

De politiek van het katholicisme staat los en vrij van ieder „machtcomplex". Zij ziet slechts één arbeidsveld: de verovering en verzorging van de onsterfelijke zielen, die haar op aanwijzing van Christus zelf zijn toevertrouwd.

Zij kent geen vijandschap jegens mensen of jegens groepen van mensen. Voor haar bestaat er slechts één onverbiddelijke tegenstander, zij kent slechts vijandschap tegen de dwaling, tegen de grondbeginselen en de leer, welke tegenover het Rijk van Christus vijandig staan. Deze vijandschap verschuilt zich niet in een listig diplomatiek spel of geïntrigeer. Openlijk en vrijmoedig geven de Pausen aan de groten en machtigen dezer wereld hun mening te kennen, wanneer naar hun oordeel het uur gekomen is om in alle openbaarheid, om wille van het algemeen welzijn, hun stem te verheffen. Zij bestrijden de dwaling en trachten de dwalenden op te sporen, voor zich te winnen en terug te brengen tot de waarheid.

Zo is door de H. Stoel, reeds meerdere malen en wel heel duidelijk o.a. in 's Pausen laatste kerstrede gezegd, hoe de Kerk staat tegenover de huidige regeringspolitiek van de Duitse machthebbers. De Paus zeide toen o.a.:

„Lange tijd heeft men de feiten niet willen erkennen of heeft ze verdraaid. Wij willen de dingen nu bij hun waren naam noemen. Daarom zeggen Wij, dat er in Duitsland een niet te loochenen godsdienstvervolging woedt.

„Men beweert, en heeft lang beweerd, dat dit niet waar is. Wij daarentegen weten dat er daar een godsdienstvervolging woedt, zo verschrikkelijk, en zo heftig, als men zelden tevoren gezien heeft, en zo vol van rampzalige gevolgen.

„Dit is een vervolging, 't is droevig het te moeten zeggen, waarin het noch aan brutaliteit, noch geweld, noch bedriegelijke listen, noch leugens ontbroken heeft en noch steeds ontbreekt.

„Wij wensen bij deze droevige feiten niet langer stil te staan; wij wensen er alleen nog een waarheid aan toe te voegen, en wel voor degenen, die er niet aan mogen twijfelen, dat de Plaatsbekleder van Christus, wanneer Hij over zulke ernstige zaken spreekt, die zo nauw Zijn verantwoordelijkheid raken, noodzakelijk goed op de hoogte is.

„Wij weten heel nauwkeurig, wat er in Duitsland gebeurt."

„Wij kennen alle manifestaties van Duitsland's geestelijk en sociaal leven. En dat is de reden, waarom het voor ons dubbel droevig is, over de misdaden te moeten spreken, welke daar tegen de waarheid gepleegd worden.

„Dit is een waarheid die ons niet alleen persoonlijk betreft, maar ook alles wat ons het heiligst is, en wat zo'n voorname plaats inneemt in onze bezorgdheid, en waarvoor Wij verantwoordelijk zijn voor God en voor de mensen — dat is, de Katholieke Hiërarchie, de Katholieke godsdienst, Gods Heilige Kerk, die onze zorg toe te vertrouwen."

En Z. H. de Paus kwam dan verder te spreken over het z.g. politiek katholicisme en we kunnen ter inlichting van onze lezers niet beter doen dan zijn woorden letterlijk te citeren:

„Er is beweerd, dat de Katholieke godsdienst niet langer is, wat hij geweest is, dat die godsdienst politiek is, en dit voorwendsel moet dienen, om de vervolging goed te praten.

„Zeer beminde zonen, dat is dezelfde beschuldiging, die tegen onzen Heer Jesus Christus, werd ingebracht, toen Hij voor Pilatus werd gesleurd. Onze Heer werd beschuldigd een volksmenner te zijn, een politicus, een overweldiger, een samenzweerder tegen het gezag, een vijand van den keizer.

Pilatus doorzag heel goed de eigenlijke drijfveer, al schijnt hij in het begin niet begrepen te hebben, of geveinsd te hebben het niet te begrijpen.

„Vandaar zijn vraag: „Zijt gij dan koning?" M.a.w. „Zijt gij gekomen als een grote politieke bemoeial, om het rijk van den cesar omver te werpen?"

En in Zijn Goddelijke kalmte antwoordde Hij: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld: In dat geval zou mijn volk de wapens hebben opgenomen, om Mij te hulp te komen."

„Wij evenzo: „Wij zouden hetzelfde hebben kunnen zeggen, als Wij ons met politiek inlieten...... Dat hebben Wij niet nodig, en Wij herhalen met Jesus Christus [illegible]

„Wij laten Ons niet in met politiek. Dat is het wat Jesus Christus zeide, toen Hij verklaarde, dat Hij niet op aarde was gekomen om politieke redenen, maar om getuigenis te geven van de waarheid, waar de wereld zo weinig waarde aan hecht, en waar ze zich zo weinig om bekommert, juist als Pilatus, die na zijn vraag: „Wat is waarheid?" heenging, zonder het antwoord af te wachten.

„Wij wensen te verklaren en te herhalen te protesteren voor heel de wereld, dat wij Ons niet inlaten met politiek.

„Integendeel, Wij herhalen de woorden van Jesus Christus zelf: „Indien het anders was, dan zouden degenen die met ons zijn, ons te hulp komen."

—

Over heel de wereld hebben Wij verknochte, loyale zonen, aanbidders van God, onze kinderen. Geen enkele hunner gelooft dat Wij aan politiek doen. Allen kunnen zien en zich ervan overtuigen, dat Wij ons slechts met de godsdienst bemoeien, en met niets anders.

„Zeker, de burger moet zijn burgerlijk leven in overeenstemming brengen met de wet van Christus: is dat godsdienst of politiek? Neen, zeker geen politiek.

Wij wensen dan, dat in het burgerlijk menselijk sociaal leven de rechten van God, die ook de rechten der zielen omvatten, altijd gerespecteerd worden. Wanneer anderen anders denken of spreken, dan gaan zij tegen de waarheid in.

En dat is het wat Ons het meest pijnigt, de herhaalde beschuldiging, dat Wij de godsdienst voor politieke doeleinden zouden misbruiken, deze laster die onze eerbiedwaardige broeders in het Episcopaat zo dikwijls naar het hoofd is geslingerd, en onze broeders in het Kardinalaat en tegen zovele priesters, zovele uitstekende leken, die toch niets anders zoeken dan aan de wet van God te gehoorzamen, en een leven van goede Christenen leiden, en een leven van uitstekende burgers, omdat zij zich hun burgerlijke en sociale plichten bewust zijn, niet alleen tegenover de mensen maar ook tegenover God."

Zijne Heiligheid herhaalde, dat de beschuldiging „een van de afschuwelijkste beweringen is die men kan uitdenken,", en vervolgde:

„Wij wensen hier niets aan toe te voegen, maar alleen te herhalen dat Ons protest niet uitdrukkelijker en solemneler kan zijn voor heel de wereld. Wij werken voor de godsdienst en niet voor politiek. Wij wensen ons niet te bemoeien met politiek. Allen weten dit, allen zien het, — d.i. allen die het willen zien, — en Wij hopen dat deze verklaring der waarheid zo menigeen van onze broeders in het Episcopaat, zo menigeen onzer dierbare priesters en broeders moge troosten, die zo hevig lijden van de vervolging, en evenveel van de laster.

„Laten zij weten, dat de Heilige Vader met hen is, dat Wij hun kwellingen en lijden kennen, dat Wij met hen lijden, en dat Onze grootste en diepste smart is, te weten dat zij in de gevoeligste plek van hun ziel getroffen zijn.

„Wat blijft Ons nog over te doen? Wij moeten ons tot God wenden, onze ogen en ons hart en onze [illegible] verheffen, zodat Hij ons [illegible] komen. Moge Hij [illegible] kinderen te hulp komen, die zoveel lijden, niet alleen in het land dat Wij vermeldden, maar ook elders, waar zij lijden om Zijn Naam en om Zijn Wet.

„Moge Hij komen en moge Hij zich gewaardigen een eind te maken aan zoveel kwaad.

„Moge Hij zovele mensen terugvoeren op het pad der waarheid, die deze enkel schijnen te erkennen om er tegen in te gaan: een vreselijk iets, dat ons doet denken — en deze gedachte is zo troostvol voor ons, die zozeer behoefte hebben aan troost — dat ons doet denken aan de oneindige barmhartigheid van God, die alles verdraagt, die alles verduurt.

„Van het geduld van God moeten wij een les leren."

IDEALISME.

Idealisme is onbaatzuchtige liefde voor een hoog doel.

Neemt het onbaatzuchtige weg en het idealisme wordt verdacht.

Vraag niet „hoeveel goed moet ik doen?" maar liever: hoeveel kan ik doen?

Een scherpe tong is het enige geslepen werktuig, dat door het gebruik snijdender wordt.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Het kon natuurlijk niet anders, nu in alle vroegere stemmingen in het Duitse Rijk er 99% waren opgekomen en er 99% voor gestemd hadden, dat ook deze laatste stemming van Zondag 1.1. met een dergelijke uitslag zou uitvallen.

Het zou immers al te gek zijn, als het Nationaal Socialisme voor de buitenwereld een indruk zou maken van achteruitgang.

Zorgvuldig wordt zo'n hele verkiezingscomedie in mekaar gezet en we krijgen, zoals dat behoort, eerst een voorlopige uitslag en dan een definitieve uitslag, waarbij deze keer ook al bleek, dat in voorlopige tellingen de Nazis uitsteken boven het gehele overige deel van het mensdom.

Het aantal kiezers, het aantal opgekomen kiezers en het aantal geldige stemmen en het aantal Ja stemmen liep allemaal om de 49 millioen en was allemaal boven de 99%. Hoe de twee eerste cijfers te berekenen zijn van Duitsers toch die over de gehele wereld wonen, is ons een raadsel. Of liever een raadsel niet.

Maar de oplossing ligt hier......... We hebben de vorige keer reeds gepubliceerd, hoe een Duitser op de hoogte van toestanden, ons toen reeds mededeelde over de z.g. stemming: „Ik zal u een voorbeeld aanhalen. In Duisburg heb ik het zelf meegemaakt bij de laatst gehouden stemming dat de enveloppen, waarin we ons stembiljet moesten vouwen en insluiten aan de binnenkant allemaal genummerd waren. Ik heb me daarvan persoonlijk overtuigd in drie stemlokalen; overal waren de enveloppen aan de binnenzijde genummerd zodat men later precies kon achterhalen, wie voor of tegen gestemd had.

Ik heb dat ook tegen de aanwezigen in de stembureaux openlijk gezegd. Ik droeg mijn IJzeren Kruis Eerste klasse, zodat men mij niets durfde maken.

Van een vrije, geheime stemming was absoluut geen sprake. Dat heeft het buitenland echter nooit vernomen, doch wel vermoed."

Tot zover onze zegsman.

Ziedaar dus de waarde van Duitse verkiezingen.

We hebben in de K.R.O. uitzending van Paul de Waart van Zondagavond wat meer klaarheid gekregen in zake de houding van Kardinaal Innitzer van Wenen en het Oostenrijkse Episcopaat. Niet het minst is deze klaarheid gekomen door een aanvullende verklaring van Kardinaal Innitzer in de Osservatore Romano.

En deze verklaring luidde:

1. dat het Oostenrijks episcopaat niet de bedoeling heeft gehad om ook maar in het minst te kort te doen aan de rechten van de Kerk; dat het schrijven van 18 Maart aan de gelovigen niet de minste verplichting heeft willen opleggen; en dat dit schrijven niet mag worden uitgelegd als een propaganda voor de staat of de partij der Nazis.
2. Er zal geen verandering worden aangebracht in het thans bestaande Oostenrijkse concordaat zonder overleg met de H. Stoel.
3. In zake onderwijs en opvoeding zullen de Oostenrijkse bisschoppen zich strikt houden aan de beginselen van het katholieke geloof en het natuurlijk recht der ouders (wat dus in lijnrechte tegenstelling is met de huidige Nazi-opvoeding.) Verder zullen de bisschoppen voor zich opeisen om iedere propaganda te verbieden, welke strijdig is met godsdienst en Kerk en het recht om het Katholieke geloof te verdedigen met alle middelen welke de moderne tijd als geoorloofd erkent.

Dat is dus wel klare taal; klaarder ook dan de berichten welke de vorige week door de persbureaux werden uitgegeven.

Welke mening er aanvankelijk door het optreden der Oostenrijkse bisschoppen ook moge gewekt zijn, thans blijkt het wel, dat ze integraal zullen opkomen voor de rechten van de godsdienst en der Kerk. We hopen zelfs dat er enigen onder gevonden worden, die dat zullen doen met de apostolische kracht van de Duitse bisschoppen Faulhaber, von Galen en von Preysing. Een dergelijke verwachting zouden we mogen koesteren van den prins-bisschop van Salzburg Waitz; maar deze schijnt door de Nazis nog steeds gevangen te worden gehouden.

Het is begrijpelijk dat door de successen in Oostenrijk de Nazis er niet deemoediger op zijn geworden en zo heeft Gobbels de vorige week een rede gehouden, waarin hij wees op de verschillende eisen die Duitsland indertijd gesteld had en die thans reeds vervuld waren. Zo zeide Gobbels zal ook mettertijd het koloniaal probleem van Duitsland worden opgelost en nog andere problemen. Wanneer Engeland en Frankrijk een ander standpunt zullen gaan innemen, willen we deze problemen wel mededelen om ze tot een oplossing te brengen; en, zo voegde hij er aan toe, gaat het niet goedschiks, dan zullen we het kwaadschiks doen.

Engeland en Frankrijk hebben er nog niet rechtstreeks op geantwoord.

Trouwens, Frankrijk zit momenteel met zulke binnenlandse moeilijkheden, dat het moeilijk aan buitenlandse denken kan. Er zijn momenteel 250.000 stakers; de bekende Renaud fabrieken zijn er dezer dagen weer bijgekomen. Dan zijn er in Tunis onlusten uitgebroken van de nationalisten, zodat daar de staat van beleg is afgekondigd en dan last not least de permanente ministeriecrisis, die elke opbouwend werk onmogelijk maakt. Door zijn eigen inwendige verdeeldheid gaat Frankrijk zijn tweede rangsmogendheid.

En Engeland heeft momenteel de handen vol aan het Anglo-Italiaanse pact. De laatste loodjes wegen het zwaarst en daar is men op het ogenblik te Rome mee aan het werken.

Wellicht ook al onder de invloed van de huidige onderhandelingen heeft Engeland een verzoek gericht aan de Volkenbond om als agendapunt op de eerstvolgende vergadering op te nemen de Ethiopische kwestie. Talrijke landen, leden van de bond hebben Italië's souvereiniteit erkend, terwijl anderen het nog niet deden. Engeland vraagt daarin een oplossing en in Italië is men met deze stap van Engeland zeer ingenomen.

In Spanje schijnt het momenteel wat minder snel te gaan met Franco's optrekken naar Barcelona, als de laatste weken het geval geweest is. De Spaanse Minister-president Negrin heeft thans al le weerbare mannen opgeroepen; een bewijs wel hoe hoog de nood is.

In China blijft de oorlogskans ten gunste van de Chinezen, die al weer in de richting van Shanghai optrekken. De Japanners hebben, vermoedelijk bij gebrek aan ander optreden ,dezer dagen de stad Kanton zwaar gebombardeerd.

Mexico kan zich nog niet verheugen in het ongestoord bezit van de gestolen oliebronnen. Amerika houdt zich betrekkelijk rustig. Nederland helemaal, maar Engeland is nog steeds aan het eisen. De Engelse gezant verklaarde gisteren dat hij niet de oliemaatschappijen in bescherming nemen wil, maar wel de goederen van de Engelse onderdanen. In hoever dit te scheiden is?

Bovendien schijnt Cardenas ook nog lang niet klaar te zijn met zijn financiën om de geroofde bronnen te vergoeden. Er is door hem een oproep gedaan aan de Mexicaanse vrouwen, om daarvoor hun gouden en zilveren sieraden af te staan!

Ofschoon de linkse pers, die sympathiseert met het communisme en dus meer Mexicaans is als Venezolaans, deze critiek goed praatte, hebben alle rechtse bladen ernstig er tegen geprotesteerd. Bolivar zelf zou zeker afwijzend gestaan hebben tegenover de communistische en anti-katholieke politiek van Cardenas. Ten bewijze wordt geciteerd, het afscheidswoord van Bolivar als president van Groot-Colombia.

„Veroorloof mij als laatste handeling „U een aanbeveling te geven voor de „heilige Godsdienst, welke we belijden en „welke de rijkste bron is voor de Zege-„ningen des hemels."

De rechtse pers wees ook op de eerste onafhankelijkheids beweging in Mexico, welke begonnen was door de priesters Hidalgo en Morelos onder de banier van de H. Maagd van Guadeloupe: En zette verder uiteen dat het ideaal van Franco voor een Katholiek nationalistisch Spanje meer in overeenstemming is met de geest van Bolivar, dan het ideaal van Azaña, een afvallige Spanjaard en in dienst van het Rusland van Stalin.

Van harte juichen wij dan ook de stap toe van de Venezolaanse regering.

Moge er nog meer volgen tot uitbanning van alle communistische invloeden.

BUITENLAND.

TOCH EEN ARIER.

Aan het maandblad Universum ontlenen wij het volgend bericht, dat, als het juist is, werkelijk op merkwaardige toestanden wijst:

Luitenant-generaal Erhard Milch, de geestelijke leider van de militaire en burgerlijke luchtvaart in het Derde Rijk, is de rechterhand en de vertrouwensman van Generaal Hermann Göring, die in naam het hoofd is van de gehele luchtmacht. Maar op een goede (of kwade) dag ontdekte een ondernemend lid van de Gestapo, dat Generaal Milch uit gemengde ouders gesproten was en dat zijn vader een Jood was. Onmiddellijk daarop ontstond een beweging, die ten doel had, Milch uit zijn verantwoordelijke positie te wippen. Maar Göring — èn omdat Milch zijn rechterhand en dus onmisbaar voor hem was, èn omdat hij onder de gegeven omstandigheden geen gevaar liep, door zijn schitterende helper overschaduwd te worden — weigerde halsstarrig, van Milch afstand te doen. Telkens en telkens weer wist hij de woede van mededingers onder de leidende Nazi — figuren, als Goebbels, Himmler, Frick en anderen — te weerstaan. Blijkbaar erkende zelfs Hitler dat Milch, ofschoon van Joodse afkomst, een te waardevolle medewerker was om te kunnen prijsgeven.

Maar men hield de moeilijkheid om de onverzettelijke leden van de regerende kliek, die rood worden van opwinding als zij het woord „Jood" zien, tevreden te stellen. Er moest en zou een oplossing gevonden worden — en er wèrd een oplossing gevonden. Men trachtte de moeder van Genraal Milch te beinvloeden en stelde haar voor het volgende alternatief: óf zij zou zich persoonlijk moeten vernederen óf haar zoon zou in een concentratie kamp worden gevangen gezet. Als een ware en heldhaftige moeder koos zij het eerste. Kort geleden bevatte nu een tweetal officiele Nazi bladen, de Völkischer Beobachter en het Schwarze Korps, de op onopvallende wijze geplaatste volgende grove mededeling:

„Generaal Erhard Milch van de lucht macht heeft aan de bevoegde autoriteiten een beëdigde en gelegaliseerde verklaring van zijn moeder overgelegd, waarin deze erkent, dat hij niet de zoon van den Jood Milch is. Zij verklaart, dat Generaal Milch een buitenechtelijk kind is, wiens vader een ongenoemde Ariër is."

Zo wist de getrapte eer van een moeder één schandvlek uit om een andere, nog grotere, in het leven te roepen.

MEXICAANSE GEZANT IN CARACAS TERUGGEROEPEN.

We vernamen onlangs, dat de Mexicaanse gezant in Venezuela, op verzoek van de Venezolaanse regering door de Mexicaanse is teruggeroepen.

We lezen thans in El Tiempo nadere bijzonderheden daaromtrent.

De bedoelde gezant Rendón y Ponce heeft in het dagblad „Ahora" kritiek uitgeoefend op de Venezolaanse regering, omdat deze had toegestaan dat de gezant van Franco een krans heeft neergelegd in het Pantheon als een hulde aan Bolivar.

De gezant had dit genoemd „ een steun aan het fascisme" en een „profanatie voor den Bevrijder."

NEDERLAND.

SOCIAAL ECONOMISCHE POLITIEK.

De nieuwe Voorzitter van de katholieke Staatspartij, Oud-minister Mr. Dr. Verschuur heeft onlangs in Rotterdam zijn eerste rede als zodanig gehouden.

Over de staatstaak in het sociaal-economische sprak hij als volgt:

Er is geen goede staatkunde, denkbaar, welke de stoffelijke welvaart der burgers niet bevordert en beschermt. Zonder deze stoffelijke zorgen stort het gebouw onzer beschaving zelfs in elkaar.

Nu verwijt men ons, katholieken, dat wij de ondernemingsgeest verlammen door staatsbemoeiing; dat wij het economisch leven in een broeikas willen plaatsen; dat wij de moeilijke verhoudingen niet zien en door ingrijpen meer bederven dan goedmaken. Wij zijn dankbaar voor die waarschuwingen. Men doet zelfs goed, ons die nu en dan voor ogen te houden. Maar achterlijk en onwaardig noemen wij het tegenover elke maatregel, welke in het economisch leven enig sociaal element inbrengt, te plaatsen een eeuwig en onveranderlijk: „neen". Achterlijk en zonder enig ideaal is dat nihilisme. Neen, neen, klinkt het iedere dag uit een hier ter stede verschijnend blad, dat de ordening, die het bedrijfsleven zich zelf schenkt, wel niet kennen moet om zo heftig te razen tegen elke poging van de Overheid dáárin de sociale gerechtigheid te doen meespreken. Om als [illegible] te maken, krijt deze krant het uit voor — het is heel verschrikkelijk — katholiek. Dit is het anti-papisme aanjagen. Geen jammerlijker bedrijf is in ons land denkbaar. Maar ook geen zekerder teken, dat men goede argumenten te kort komt. Wij rekenen er stellig op, dat óók veel liberalen deze wijze van bestrijding zullen afkeuren.

De Staatszaak ten aanzien van het economisch leven.

Onze politiek is redelijk en christelijk. Zo redelijk, dat onze maatschappelijke idealen, welke wij in de politiek nastreven, door ieder, die redelijk wil zijn, kunnen worden gedeeld. Dat de Staat een taak heeft ten aanzien van het economisch leven, dat daarbij de menselijke waardigheid, met name van den arbeider, moet worden erkend, dat de groepen op de basis van gemeenschappelijk belang hebben samen te werken, in harmonie met de belangen van de gehele samenleving, dat gerechtigheid en liefde moeten heersen, dat het gezin moet worden beschermd en voor ontaarding behoed, dat de rechten van enkeling en van groep moeten worden geëerbiedigd en dat deze niet in het staatsgeheel mogen opgaan, al deze grondwaarheden staan klaar voor ieders ogen, als slechts de liberale grondgedachte van de souvereiniteit van den enkeling als dwaling wordt ingezien. Ja, die dwaling hebben de Pausen bestreden. En daar moet de mensheid hun dankbaar voor blijven.

Zo ook werd de socialistische dwaling bestreden: dat de gemeenschap alles is en de enkele mens niets — marxistisch Rusland en de totalitaire staten hangen die dwaling aan. Zijn echter beide die dwalingen overwonnen, dan worden klaar en helder voor de menselijke geest de grondwaarheden, die wij noemden.

Op die beginselen bouwen wij in onze staatkunde. Men kan daarop als een brandmerk drukken: katholiek. Gelukkig zijn ze zozeer gemeengoed van alle christenen, dat wij ze vol vertrouwen noemen: beginselen van een christelijk staatsbeleid, dat ongetwijfeld ook de beide andere partijen met ons nastreven. Moreel en feitelijk raakt de staatkunde de koers kwijt, als zij niet het oog gericht houdt op de ster, op de christelijke waarheid, over het wezen en de bestemming van den mens.

Wij weten, dat onze tegenwoordige regering deze waarheid als richting-bepalend aanvaardt. Daarom vooral heeft zij ons vertrouwen. In deze kommervolle tijden hebben wij een zeer stevig bewind nodig, diep wortelend in de zeden van ons volk, in onze christelijke tradities. Wanneer het inzicht over ons christelijk volkskarakter gemeengoed zou worden, dan zou de hechtheid van ons regeerstelsel er bij winnen.

Adverteer in de Amigoe.

CURACAO.

GRATITUD, ALEGRIA Y ESPERANZA

dedicado al Rev. frater August en ocasión de su jubileo de plata de profesión religiosa el di 6 de Abril de 1938.

Gratitud, alegria y esperanza son los gérmenes de que han brotado las plantas que nos impulsan en este momento a dedicar estas cortas lineas a conmemorar tan fuasto suceso.

Gratitud por lo pasado.

Cuanto le debemos a Ud. nosotros que hemos tenido la honra de ser sus discípulos antiguos. Con qué afan se ha dado Ud. a la pasada tarea de inculear en nuestras inteligencias débiles los conocimientos necesarios para ocupar luego un puesto convenable en la sociedad. Con que paciencia debia Ud. repetir tantas veces las mismas cosas antes que nosotros las comprendiésemos.

Con que energia tenia Ud. que insistir a que nosotros nos aplicáramos al estudio lo bastante para adelantar. Y sin embargo nos atrevemos a decir que su espiritu de sacrificio y su actividad le habrian seguridó medios pera multiplicar todo este trabajo si hubiese sido necesario. Gracias querido maestro por todo esto. Gracias le damos por su bondad, su actividad, su insistencia, su severidad por el ejemplo de trabajo que nos dió a nosotroh el ánimo de trabajar también.

Gratitud por lo pasado. No solo como maestra, sino también como buen formador de caracter, pues pensando y conociendo los peligros que amenazan la virtud de sus discipulos cuando salen de la escuela para entrar en sociedad, sabía Ud. formar el caracter de cada cual para que éste nos protega y nos guíe por el derotero seguro para que nos naufraguemos.

Alegria por la actualidad.

Nos alegramos con Ud. y todos sus amigios por el bien hecho en los 25 años de su vida religiosa, que hoy recordamos. El alma está lleno de júbilo al ver todos esos actos de virtud.

Nos alegramos también porque Dios le conserva todavia lleno de salud, de fuerza y de vigor para trabajar para otros como Ud. ha trabajado para nosotros.

Nos alegramos porque le vemos objecto de la veneración de todos los que piensan bien y que son discernacion pueden juzgar de los actos meritorios de sus conciudadanos.

Nos alegramos porque hoy en este gran dia nos da la ocasión de honrarle y expresarle nuestros pensamientos que tanto tiempo debíamos esconder en lo más hondo de nuestros corazones.

[illegible] blico.

Esperanza por lo venidero.

Sabemos como siempre vigila Ud. cuma padre amoroso de los que han tenido el honor de ser sus discipulos o amigos.

Sabemos con cuanta ansia de vez en cuando Ud. se informa de nuestra salud, de nuestra conducta, de nuestro trabajo, de nuestra virtud.

Sabemos como Ud. de vez en cuando sabe animar al que siente el combate de la vida.

Tomando todo eso en consideración no dudamos que sus discípulos venideros sabrán apreciar estos actos y sabrán aprovechar entonces de sus conocimientos, de su ciencia, y de sus experiencia.

Y para terminar abrigamos la esperanza y roguemso al Altísimo para que Dios le conserve su preciosa vida por luengos años, afin que un dia seamos nosotros, sus ex-discípulos agradecidos, los portadores de una corona de oro que debe cubrir su valiosa frente. Mientras tanto le conceda Dios su santa bendición.

Ad multos annos.

En nombre de varios.
C. H.

IN IEDER HUIS, HET KRUIS

Men kent het verhaal van de man, die alle kruisen van de wereld wilden doen verdwijnen en er op uittrok om alle kruisen, die hij maar zag, te vernielen.

Hij werd ten slotte wanhopig, want hij zag steeds beter in, dat dat een onmogelijk werk was; in zijn wanhoop strekte hij zijn armen uit en had het ongelijk, om in die houding naar zijn schaduw te zien, zijn eigen schaduw was een kruis, een groot kruis door de zon op de grond aangegeven. Het Kruis verdelgen is onmogelijk.

Men zegt, dat de man gek geworden is, tenminste zo gaat het verhaal door, er moest toch een of ander slot aan gedraaid worden.

Maar wanneer bovengenoemde kruisenhater eens onze huizen binnenkwam, zou hij nogal wat huizen zonder Kruis aantreffen. En, dat in Katholieke huisgezinnen!

Wellicht hangt er op de slaapkamer of boven het bed wel zo iets, maar waarom die geloofsbelijdenis zover in de binnenkamers teruggedrongen?

Eigenlijk verwondert dat one heel erg voor 't Curaçaose volk, immers van de andere kant is er 'n zekere uitbundigheid. Men stappe maar eens in een busje van een Curaçaoenaar en zie eens boven het stuur, daar hangt niet één plaatje, doch geheel de dogmatiek in beeld. Het doet weldadig aan.

Maar waarom dan geen kruis bij sommigen in de kamer. „In dit teken zult ge overwinnen". Het geeft wijding, het kan doen bidden, al kunnen die gebedjes ook nog zo kort zijn. Het zijn die mooie gebeden recht uit het hart.

Br.

K
KRO
O **Wereldprogramma**

Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
[illegible] 17 April 1938.

1. Wilhelmus — Opening
2. Leonore Ouverture No.1......... L. v. Beethoven Concertgebouw-Orkest o.l.v. Prof. Dr. W. Mengelberg
3. ZALIG PASEN! door Pater J. Dito O.P.
4. Christus cincit..............Fr. Liszt Basilica-koor o.l.v. Pius Kalt
5. „De triomf van het Kruis" door Pater Dr. H. van Rooyen O.S.C.
6. Gramofoonmuziek
7. De Wereld in Vogelvlucht en Berichten „Van en Voor de Missiepost" door Paul de Waart
8. Eventuele Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
9. Sluiting.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Pomp and Circumstance March No. 1 — Edw. Elgar B.B.C. Symphonie-Oorkest o.l.v. den Componist
2. Christus ist auferstanden ...Jaspers Basilca-Koor o.l.v. Pius Kalt
3. ZALIG PASEN! door Pater J. Dito O.P.
4. Juilate Deo ....Aiblinger Akener Domkoor o.l.v. Th. Rehman
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. VROLIJKE REVUEKLANKEN
7. Sluiting.

VERNIELING.

Wegens vernieling van een naaimachine en huisvredebreuk is door de Politie verbaliseerd de 40-jarige bootwerker L.

DIEFSTAL.

[illegible] chauffeur N. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een autoslinger. In verband hiermede is door de Politie aangehouden en gehoord de 30-jarige chauffeur M., die bekende zich aan bedoelde handeling te hebben schuldig gemaakt. Tegen hem is proces-verbaal opgemaakt.

GOEDE WEEK IN DE ST. ANNA-KERK OTROBANDA.

Witte Donderdag:

Om 8 uur Pontificale H. Mis, waaronder H. Oliewijding. Na de H. Mis processie naar het Rustaltaar. Onder de Pontificale H. Mis wordt geen Communie uitgereikt. Maar om 6 **uur, half zeven en kwart over zeven.**

's Middags om 12 uur **algemene aanbidding. Om half zeven Donkere metten.** 's Avonds van 8 tot 12 uur **Aalgemene aanbidding.**

Goede Vrijdag:

De plechtigheden beginnen om 8 uur. 's Middags om 3 uur Kruisdeg; **onmiddellijk daarna Meditatie** over de dood van Onze Heer Jezus Christus, door Zijne Hoogw. Excellentie Mgr. Verriet. 's Avonds om half zeven **Donkere Metten. Vrijdag de gehele dag en Zaterdag tot 12 uur 's middags geboden Vasten- en Onthoudingsdag.**

Paas-Zaterdag.

Om 6 uur wijding van de Paaskaars en doopvont. Om 7 uur gezongen H. Mis. Alleen onder de H. Mis wordt de H. Communie uitgereikt.

Paas-Zondag.

Om 9 uur Pontificale Hoogmis. Kwart over 8 zal de H. Communie worden uitgereikt.

HEILIGE FAMILIE-KERK SAN MATEO.

Witte Donderdag

6 uur: gelegenheid tot Communiceren
half 7: plechtige H. Mis, waaronder de H. Communie wordt uitgereikt; daarna processie naar het H. Graf.
's avonds 7 uur: Donkere metten
De gehele dag aanbidding tot 's nachts 12 uur.

Goede Vrijdag

7 uur: de plechtigheden
3 uur: Kruisweg en meditatie
7 uur: Donkere Metten.

Paas-Zaterdag.

6 uur: de plechtigheden.
De gehele dag gelegenheid, om te biechten.

Pasen.

9 uur: plechtige Hoogmis
7 uur: plechtig Lof.

2e Paasdag.

half 7: gezongen H. Mis.

PAROCHIEKERK TE GROOT KWARTIER.

Witte Donderdag.

6.30. H. Mis met processie.
4. Aanbidding door de Kinderen.
7. Heilig Uur voor de Mannen.
8. Heilig Uur voor de Portugezen. Gedurende de hele dag Aanbidding.

Goede Vrijdag.

6.30. Plechtigheden.
3. Kruisweg met Meditatie.
5. Kruisweg met Predicatie voor de Portugezen.

Paas-Zaterdag.

5.30. Plechtigheden.
6.30. H. Mis.

Paas-Zondag.

4.30. Vroegmis.
6. H. Mis voor de Portugezen.
7. Kindermis.
8.15. Plechtige Hoogmis.
5. Plechtig Lof voor de Portugezen.
7. Plechtig Lof met feestpreek.

Paas-Maandag.

6. Stille H. Mis.
7. Hoogmis.

Goede Vrijdag tot Paas-Zaterdag 12 uur geboden Vasten- en Onthoudingsdag.
Paas-Zaterdag gedurende de hele dag gelegenheid tot biechten.

ADMINISTRATEUR VAN FINANCIËN.

Naar we vernemen, zal op 20 Juni de Heer van der Drift zijn betrekking als Administrateur van Financiën verlaten en naar Nederland repatriëren.

Ofschoon de tijd van zijn dienst eerst in het voorjaar 1939 verstreken is, heeft de Hr. van der Drift om omstandigheden een vervroegd verlof gevraagd en verkregen.

In September zal hij weder in Nederland in functie treden.

Op financieel gebied heeft Curaçao zeker veel aan den Heer van der Drift te danken. Een sanering van onze administratie van financiën was bij de komst van den Heer van der Drift hard nodig, en wat er in de loop dezer laatste 5 jaren aan achterstallige belastingen is ingehaald, beloopt in de millioenen, en men is er nog niet.

Het moet er vroeger wel eigenaardig zijn toegegaan, wat ook nog blijkt uit enkele regels van de dezer dagen verschenen begroting, waar een mindere opbrengst der grondbelasting het gevolg blijkt van „enkele belangrijke restituties „van over afgelopen jaren teveel betaalde belasting".

Voor den Heer van der Drift, met zijn grote onkreukbare eerlijkheid waren dergelijke toestanden een doorn in het oog: **en dat daarin orde geschapen moest worden, was heel begrijpelijk, niet eenieder even aangenaam, maar rechtvaardig was het.**

En dat met het maken van die orde, het zo nu en dan misschien wel eens te strict ging en de charitas de justitia niet meer kon genaken! Wie hier veel weet, zal veel moeten vergeven, en voor grote kwalen zijn grote remedies nodig; maar deze laatste smaken soms erg bitter en misschien werd wel eens vergeten deze pillen dan iet of wat te vergulden.

In de grote lijnen echter moeten we den Heer van der Drift dankbaar zijn en ook het Bestuur hier heeft de arbeid van den Heer van der Drift weten te waarderen door zijn benoeming het vorige jaar tot Officier in de orde van Oranje Nassau.

We willen hier aan deze plicht van dankbaarheid voldoen en wensen den Heer van der Drift verder een prettige werkkring in Patria.

„DE LODEN VERRADER."

Enkele weken geleden lazen we in de telegrammen het bericht, dat in den Helder was gearriveerd Hr. Ms. Gelderland met aan de boeg „de loden Verrader". En dezer dagen zagen we in de Hollandse kranten een foto van de voorsteven met de loden verrader, en deze mededeling er onder, dat de loden Verrader het scheggebeeld is van het einde der 18e eeuw in de lucht gevlogen fregat „van Alphen."

Er wordt nu toch wel een beetje te veel te kort gedaan aan de waarheid.

Wat er waar en onwaar is aan de historie van de Loden Verrader, hebben we reeds geschreven bij het vertrek van Hr. Ms. Gelderland.

We zijn echter later nog achter nadere bijzonderheden gekomen, die we echter niet mogen publiceren. Maar laten we alvast zeggen, dat het mogelijk is, dat de echte Loden Verrader nog eens terecht komt.

Het beeld, wat Hr. Ms. Gelderland thans naar Holland mee heeft, is een beeld wat in de laatste 10 jaren op Curaçao gemaakt is, door een vreemdeling, die thans nog hier werkzaam is.

NIEUWE BESCHIKKING IN ZAKE DE LANDSWATERVOORZIENINGSDIENST.

In de Curaçaose Courant van Vrijdag l.l. zijn enkele nieuwe bepalingen, of liever meerdere, (want de beschikking beslaat niet minder als 4 pagina's) over aansluiting, waterlevering en installatievoorschriften, voor de waterleidingen op Curaçao en Aruba.

En het eerste, waar we naar keken, waren de tarieven: we vonden ze onder artikel 7 en we zagen daar de prijzen van ƒ 1,25. en voor bedrijven van ƒ 1,10 per M³. Nog altijd een fatsoenlijke prijs, maar als je altijd ƒ 2,50 hebt betaald, dan stelt dat je toch al heel tevreden.

En aan het slot zelfs lezen we, dat deze voorwaarden al op 1 April l.l. in werking waren getreden, en we zouden dus al gebruikers zijn van goedkoper water!

Maar......... wanneer we dan weer begonnen met het begin: Gelezen enz........ Overwegende enz...... Gelet op...... lazen we, dat alle lasten reeds op 1 April begonnen zijn, maar het voordelige tarief eerst 1 Januari 1939 in werking treden zal.

Waarom deze uitzondering?

De directeur van het Waterleidingbedrijf heeft ons daarover opgebeld en zou ons van deze regeling een nadere verklaring geven; waarop we echter nog steeds wachten.

Deze verklaring echter zal wel eenzelfde zijn, als welke ruim een week geleden aan de redactie van de Beurs gegeven werd en die we dus maar zullen overnemen.

Het zou n.l. alvorens tot de verlaging der waterprijs over te gaan noodzakelijk zijn, dat de installaties in de huizen in orde zijn en voldoen aan de te stellen eisen.

Om het water goedkoper te kunnen leveren moet men strengere eisen stellen aan de huisinstallaties opdat zo weinig mogelijk waterverlies plaats heeft. Vele percelen voldoen niet aan de eisen, die men moet stellen om waterverlies te voorkomen. In de komende maanden is het mogelijk, dat ambtenaren van L.W.V. voorzien van legitimatiebewijs in Uw huis de waterinstallatie zullen komen onderzoeken. Terwijl het voor nieuwe percelen nodig is, dat in duplo bij de L.W.V. een tekening wordt ingediend van de in te richten installatie, welke aan de goedkeuring van L.W.V. zal worden onderworpen. Wijzigingen in de binnen leiding zullen niet meer mogen worden aangebracht zonder voorkennis van de L.W.V. Men mag voorts geen water in een hoeveelheid kleiner dan naar reden van 20 liter per uur aan de leiding onttrekken dus niet druppelen. De hoofdkraan bij de meter eigendom van de L.W.V., in heel of gedeeltelijk gesloten toestand te hebben is verboden. Het sluiten van de hoofdkraan door den gebruiker is alleen geoorloofd, indien bij eventuele lekkage in de binnenleiding waterverlies niet op andere wijze kan worden vermeden. Alle aangeslotenen zullen binnenkort een boekje krijgen waarin de voorwaarden waaraan men bij het sluiten van een nieuwe overeenkomst zal moeten voldoen zijn opgenomen. Wij raden onze lezers aan dit boekje met grote aandacht te lezen en het niet weg te gooien, opdat men, bij bezoek van ambtenaren eventueelnog in staat is om te protesteren aan de hand van de voorwaarden. **Vooral de eigenaars van huizen in aanbouw raden wij aan om deze voorwaarden grondig te bestuderen om te voorkomen, dat men een pas gelegde tegelvloer of een muur, wederom zal moeten openbreken en daardoor kosten zal moeten maken, die men liever niet maakt en die ook niet nodig zijn. Het is uiteraard begrijpelijk dat de L.W.V. ten aanzien van reeds bestaande installaties een minder scherpe houding zal aannemen dan ten aanzien van installaties, die na 1 April in gebruik genomen worden.**

Tot zover de Beurs, die vindt, dat deze Gouvernementsmaatregel wel een beetje ploseling komt, m.a.w. aan de gulden regel, dat „Besturen vooruitzien is", is men hier wel erg te kort geschoten.

We zijn het er roerend mee eens.

Of verder al het opgenoemde helpen zal om het waterverlies tot een zo klein mogelijk hoeveelheid te beperken, we willen het hopen, maar we betwijfelen het sterk.

VAN EEN LEERGANG IN WAGENINGEN GEHOUDEN.

Ter gelegenheid van het vierde lustrum der landbouw-hogeschool te Wageningen, organiseerden de studenten dier hogeschool een leergang over „De sociaal- economische invloed van Ned. Indië op het moederland."

Men wees er nog kort geleden op, in deze zelfde krant, als waarin wij nu schrijven, dat men toch eens een einde moet maken met vergelijkingen te trekken tussen de beide Indiën. Immers, de situatie en het historisch verleden van beide is zo geheel verschillend.

Om twee redenen durven wij toch even de belangstelling vragen voor deze leergang, de vorige maand gehouden, ofschoon ze zoals de titel reeds zegt, over Oost Indië ging.

De eerste reden is, dat daar interessante waarheden over kolonisatie en handelspolitiek zijn te berde gebracht, die het lezen van deze leergang, voor belanghebbenden tot een genot moeten maken.

De tweede reden is, dat daar toch ook onze West ter sprake kwam.

Men wees er op, hoe het agrarisch vraagstuk in de West heel anders tot een oplossing werd gebracht dan in de Oost. Ging men er in de Oost van uit: „de grond aan den inlander", hier in de West werd als grondprincipe aangenomen: De grond aan de Hollandse ondernemer. Dit gaf natuurlijk een heel andere structuur te zien en bracht ook heel andere gevolgen mee in het sociale leven.

Met een uitbundige rethoriek wees **Prof. Gerretson** er op, dat men de ontwikkeling der grond ter harte moest nemen. De grootste weldoeners noemt hij hen, die het volk ten plattelande wat landbouwonderricht gegeven hebben.

Onwillekeurig denkt men hier aan die „cri du coeur", die onlangs in deze krant geslaakt werd: „Geef onze kinderen op de Koenoek toch wat landbouwonderricht."

In de speech van Prof. Broekema „De aardappel en zijn cultuurprobleem" (U wist misschien niet, dat er aan zo'n ding als een aardappel ook nog problemen kunnen zitten), komt het verlangen tot uiting om in de West b.v. een cultuurstation op te richten, „waarvan niet alleen voor de Europese kwekers, maar evenzeer voor de aardappelcultuur in de tropen nut verwacht wordt."

Allemaal echt iets, in verband met de landbouwplannen hier, in „nos dushi tera."

De experts dienen er hun licht over te laten schijnen.

Br.

HALVE CHRISTENEN.

Het christendom eist de hele mens. En zolang wij ons niet helemaal aan Hem geven, zijn wij nog onvolgroeid. Dit is geen schande, en met dit woord bedoel ik volstrekt niets beledigend. Op het gebied der levenswijsheid zal ook hij, die reeds gaat grijs worden, zich nog graag leerling van Christus noemen, en afwerend zijn hoofd schudden als men hem op dit gebied de titel van meester geeft. Hier raakt men nooit uitgeleerd. In de wetenschap van het goddelijke, op het gebied van de godsdienst moet zelfs een Paulus bekennen, dat al onze kennis van God maar stukwerk is en al ons begrijpen een onduidelijk spiegelbeeld. Niemand is hier „volgroeid".

Dit bedoel ik dan ook niet als ik spreek over „hele christenen" die we moeten zijn. Geheel en volledig moet in ons zijn: **'t Geloof.** Ook waar Petrus of Paulus voor raadsels staan, waar hun verstand te kort schiet, kent hun geloof slechts dat ene, onvoorwaardelijke, onbeperkte „ja" tegenover Christus' leer. Tot Wien immers zouden zij toch anders kunnen gaan, als tot Hem die de woorden der eeuwige Waarheid spreekt. Ook de grote denker Augustinus wist zich klein tegenover den eindelozen God.

Voor den gelovigen mens zijn waarheden, die boven zijn verstand uitgaan, geen kleinerende eisen van zijn geloof, die hem neerhalen en geestelijk onmondig maken, maar die waarheden zijn voor hem, genadegaven die hij dankbaar aanvaardt.

Hij verlangt slechts één garantie, de waarborg, dat die waarheden door Christus zijn uitgesproken.

Alle diepzinnige verhandelingen van grote godgeleerden over het H. Sacrament des Altaars bewijzen hem niet half zoveel als dit ene woord van Christus: „Dit is mijn Lichaam........., dit is mijn Bloed".

Alle wijsgerige studies bijv. over de voorbeschikking of over de inwerking der genade in onze ziel verbleken bij dit woord van den Godmens: „Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al zou hij aanstonds sterven". De oprecht gelovige laat het koud en onverschillig of Kant, of Hegel of Nietzse het bestaan van God aanvaarden of niet aanvaarden, terwijl het hem weldadig en warm aandoet, als hij zich in Christus' nabijheid stelt, zeggend: „Onze Vader, die in de Hemelen zijt".

Dit geloof mag in ons niet half zijn, en als dit geloof daden van ons vergt, dan moeten die door ons onverschrokken gesteld worden. Hier mag in de oprechte, gehele Christen geen dubbelhartigheid aanwezig zijn, ook niet als de wereld, de omgeving daartoe aanspoort of uitnodigt.

Maar om tot die vastheid van karakter te komen moet men zich trainen: want het **gebrek aan innerlijke tucht** maakt velen slap in het geloof en in de geloofsuiting.

BEKENDMAKING.

Zijne Excellentie de Gouverneur zal op Donderdag den 14den April a.s. geen audientie verleenen.

Willemstad 11 April 1938.
De wd. Gouvernements-Secretaris
R. BOSKALJON.

NIEUWE VERBINDING TUSSEN TWEE OCEANEN?

Met de scheepvaartverbinding tussen de Atlantische en Stille Oceaan houden nog steeds vele lieden zich bezig. Zeker, het Panamakanaal met zijn reusachtige sluizen functionneert, het floreert zelfs. Maar de Zuid-Amerikanen kijken met **afgunst** naar deze bloei. De sluisgelden, ongeveer ter hoogte van 10.000 à 20.000 gulden per schip, belasten de wereldhandel op ongeoorloofde wijze, zeggen zij. Bovendien hebben zij nog steeds niet vergeten op welke wijze Panama indertijd Columbia losgescheurd en de kanaalzône daarop aan de Verenigde Staten verpacht werd en zij voorspellen, dat in tijden van oorlog de Yankees het kanaal onmiddellijk zullen afsluiten. De Yankees hunnerzijds fronsen het voorhoofd. Het kanaal zou reeds thans overbelast en de sluizen met het oog op de groeiende tonnenmaat der schepen — daarmede menen zij hoofdzakelijk hun grote slagkruisers — reeds te klein zijn. Het Panamakanaal is n.l. niet zoals het Suezkanaal op hetzelfde niveau als de zee gelegen, maar het loopt — dat was de nieuwe, briljante idee van de Amerikanen tegenover het oude, in het „Panama-schandaal" ineengestorte project van Lesseps — door een ongeveer 40 m. hoog gelegen stuwmeer. Daar dit Gatonmeer van de Atlantische Oceaan af gezien, zich tot aan de voet van het ongeveer 150 m. hoge gebergte, dat de waterscheiding tussen Atlantische en Stille Oceaan vormt, uitstrekt, moest men dit gebergte (Culebra) 40 m. diep uit boren. Maar daarvoor in de plaats moest men aan beide einden van het kanaal reusachtige sluiswerken bouwen, die de schepen van het niveau van de zee tot op dat van het stuwmeer ophevelen.

De sluis aan de Atlantische zijde heeft drie afdelingen. In elk van deze afdelingen wordt het schip 12 à 15 meter omhoog geheven. Iedere afdeling bestaat weer uit twee kamers, een voor de binnenkomende de ander voor de uitgaande schepen. Wanneer men bedenkt, dat iedere kamer bij de laagste stand van het water nog 10 à 12 m. diepgang hebben moet, waarbij dan nog het verschil van 12 à 15 m. komt, om de schepen in de kamer te doen dalen of stijgen en wanneer men daarbij bovendien nog de 4 à 5 m. rekent, die de sluisdeuren boven de hoogste waterstand moeten uitsteken, kan men zich misschien een voorstelling van de enorme grootte van deze deuren en de krachten, die nodig zijn om hen in beweging te brengen, maken. Inderdaad echter zijn de kamers reeds iets te smal en te kort voor de grote schepen van tegenwoordig. En wanneer men gelegenheid heeft, eens te zien, hoevele uren werk er ondanks de uitstekende technische inrichting nodig zijn om het reusachtige stalen lichaam van een slagschip in een kamer te manoeuvreren — dikwijls blijven er tussen de scheepseinden en de sluisdeuren slechts 2 à 3 m. speelruimte over — dan wordt niet slechts wegens de tropische hitte, maar ook uit angst voor het schip en de sluis, het voorhoofd nat. Een enkel klein misverstand, een te harde ruk aan de trossen, die het schip in de kamer trekken, en het verkeer is uren, ja dagen lang afgesloten.

Zo hebben de Verenigde Staten reeds lang de blik op de landengte van Nicaragua gericht, ten Noorden van Panama. Deze landengte is ongeveer tweemaal zo breed als die van Panama, maar een groot meer, dat zich daar bevindt, zou de aanleg van een nieuw kanaal vergemakkelijken. Of het nu de kosten zijn, waarvoor men terugschrikt of het zeer vulkanische karakter van de omgeving, staat nog niet vast, maar in ieder geval is het Nicaragua-kanaal project nog slechts project.

Nu echter wordt in Zuid-Amerika een derde, tot nog toe zo goed als onbekend project op de voorgrond geschoven: het Kanaal van Choco. Het kanaal zou geheel door Columbia lopen. Dit onmiddellijk bij de landbrug, die men Midden-Amerika noemt, gelegen land, is de enige Zuid-Amerikaanse staat, die, **zowel aan** de Atlantische (in dit geval de Caraibische Zee) alsook aan de Stille Oceaan grenst.

Niet al te ver van Colon nu, de plaats waar het Panama-kanaal de Atlantische Oceaan bereikt, mondt de Rio Atrato in de Golf van Uraba uit en deze lange rivier loopt tussen de bergketens van de Andes parallel aan de westkust van Columbia. Het is daar, waar de rivier niet langer bevaarbaar is, hoewel zij nog een paar honderd m. breed en zeer diep is. Ditzelfde is te zeggen van de aanzienlijk kortere Rio San Juan, die slechts weinige kilometers van de bron van de Rio Atrato in hetzelfde gedeelte van de Andes ontspringt, maar zich eerst zuidwaarts en dan westwaarts wendend, in de Stille Oceaan uitmondt.

En meer nog: de beide punten, tot waar de bevaarbaarheid van de Rio Atrato resp. van de Rio San Juan reikt, zijn door geen gebergte gescheiden, maar slechts door een hoogvlakte, die in de regentijd dikwijls overstroomd is en **reeds op het ogenblik een verkeer met** platte rivierschepen tussen de beide rivieren, dus van oceaan tot oceaan toestaat. De gedachte is dus door de natuur **zelf ingegeven:** de beide rivieren moeten voor de grootste schepen bevaarbaar gemaakt en door een kanaal, dat niet veel langer dan 15 K.M. zou behoeven te zijn, met elkander verbonden worden — en de nieuwe scheepvaartweg tussen de beide oceanen zou gereed zijn. Deskundigen zouden de aanleg van deze scheepvaartweg voor absoluut mogelijk houden. In de overige **Zuid-Amerikaanse staten** dringt men er op aan, dat Columbia alles zal doen om de uitvoering van het **project mogelijk te maken.**

DE FILM VAN DE WEEK

In het tijdvak van 8 tot en met 14 April

ROXY.

Slave Ship
Victoria the Great
Sea Devils
May Time (kinderen toegelaten)
The Prins and the Pauper
Make a way for a lady

CINELANDIA.

Slave Ship
Unknown ranger (kinderen toegelaten)
Jesus of Nazareth (kinderen toegelaten)
Borneo

HOLLYWOOD.

Sea Devils
Jalisco nunca pierde (kinderen toegelaten)
Victoria the Great
Borneo

GEEL, DE KLEUR VAN DEZE TIJD.

Onder de titel „Het Blauwe boekje". deed de Franse schrijver Reymon een nieuw tijdschrift voor kunst en literatuur verschijnen. Omtrent de keuze van de titel verklaarde hij: „Er zijn drie grondkleuren: rood, geel en blauw. Afgezien van de optische waarde, tonen deze drie kleuren een eindeloze variatie van begrippen en symbolen, speciaal voor het geestesleven.

Zo weet iedereen, dat rood de karakteristieke kleur is voor enthousiasme, jeugdige levendigheid, vreugde en opwinding... Blauw is de kleur der poësie, der beschouwing der dromerij, der romantiek... De gele kleur wordt algemeen beschouwd als het symbool van een zekere onedele hartstocht. Ik geloof echter dat zij deugden symboliseert die positiever en duurzamer zijn dan die der andere kleuren. Ik meen vooral de liefde voor orde, arbeid... de hardnekkigheid in het vervolgen van een bepaald doel, de algehele verwerkelijking van al wat de opwinding der rode kleur ons voor ogen stelt en verder de materialisatie der dromen, die het blauw opwekt...

De eigenschappen, welke mijns inziens de gele kleur bezit, zijn echter juist die, welke onze tijd het meest op de voorgrond stelt en daarom ook is geel volgens mijn mening de kleur, die de tegenwoordige tijd het best karaktiseert.

Het is goed en zelfs noodzakelijk naar het volmaakte te streven.

Maar zodra de mens het volmaakte gaat eisen, ook in al de kleine dingen van het dagelijks leven, wordt deze drang een kweling, die niets dan ontevredenheid en teleurstelling kan baren.

En wel omdat het volmaakte nu eenmaal niet van deze aarde is.

Uit niemands handen komt feilloos werk; niemand heeft het recht te verwachten, dat anderen hem—zonder de minste fout—zullen dienen, de hun opgedragen taak feilloos zullen vervullen, hem—of haar—het werk, dat zij moeten verrichten, feilloos zullen afleveren en ter hand stellen.

Als dit maar beter beseft werd, zou er heel wat minder gemopperd worden en zou er heel meer levensvreugde zijn.

Het is dwaas de volle honderd procent van alles te willen eisen.

Hoon nooit iets wat een ander heilig of dierbaar is, al is dit in uw eigen ogen ook dwaling en bedrog.

JUBELFEEST IN AUSTRALIE. In New South Wales vierde men in verschillende feestelijkheden, de 150 ste verjaardag van de aankomst van Admiraal Arthur Philip en de eerste stichting van Australië, dat nu een bevolking van ongeveer zeven millioen heeft. De plaat stelt voor de aankomst van Kapitein Phillip te Sydney.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Franse formateur Daladier behaalde bij het voorstellen van zijn kabinet aan de Kamer een grote overwinning. Slechts 5 stemmen waren tegen.

Engeland stuurde aan Mexico een nota met de eis tot restitutie van de bezittingen van de Mexican Eagle.

GOED VERSTAND. De Kozakken zijn niet alleen goede rijders, maar ze zijn in staat hun paarden zo te dresseren, dat ze aan het minste teken van hun meesters gehoorzamen. Hierboven ziet men een Kozak praten met verstandig paard.

OOGSTEN DIE VERNIETIGD WERDEN......

Wat de Oceanen verzwijgden.

door Dem. Kropholl.

De Deense Chemicus en oceanograaf, August Krogh, heeft berekend, dat alleen reeds in de Atlantische Oceaan de voedingsvoorwaarde van twintigduizend oogsten van de gehele wereld in opgeloste toestand ronddrijft... Kan men, zo vragen de geleerden zich af, deze waarden niet herwinnen en haar ten nutte maken voor de mensheid? Het leven zou dan immers zo goedkoop zijn, dat niemand zich bezorgd hoefde te maken over de dag van morgen...

De oude liefde van een Viking heeft den chemicus August Krogh, een Deen van geboorte, er toe gebracht de wateren, welke zich in de Oceaan tot hoge golven verheffen om dan schuimend en bruisend weer in te storten en uit te vloeien, zijn bijzondere aandacht te schenken.

Reeds lang voor Krogh heeft men vastgesteld, dat de grootste schatten aan goud niet in de bergen liggen, doch in het water drijven... Thans heeft de geleerde langs velerlei omwegen kunnen aantonen, dat er behalve goud en kostbare elementen ook koren en aardappelen in het zeewater moeten drijven. Ja — zelfs vlees dobbert op het water, afgezien dan van de vissen. Maar de bestanddeelen zijn in de zee voor den leek niet zichtbaar. Het vlees in het water b.v. komt voor in de vorm van eiwitstoffen, welke ieder kubieke centimeter zeewater in een bepaalde percentverhouding in zijn fijnste vorm bevat. De aardappelen hebben de vorm van koolhydraten, welke ook in de gewone gedaante hun voornaamste bestanddeel uitmaken.

Het klinkt eenvoudig en begrijpelijk, doorzichtig als het water zelf op rustige tijden is, maar het vereiste moeilijke berekeningen en langdurige microscopische onderzoekingen om de verhouding te krijgen, waarbij men te weten kan komen dat er gemiddeld 3.9 gram koolhydraten in een kubieke meter water worden gevonden, wanneer het water op een of andere plaats onverschillig welke diepte, uit de oceaan wordt geschept.

Een feit was aanwezig, hetwelk de jarenlange studie van den geleerde aanzienlijk vergemakkelijkte. Krogh had op vele plaatsen en op verscheidene diepten in het water proeven genomen, dat de samenstelling in grote en kleine delen nagenoeg gelijk was. Nadat hij ook [illegible] kubieke meter water had berekend, behoefde hij slechts één berekening te maken in verhouding tot het geheel, om tot verbluffende resultaten te komen.

„Oceaan-soep", de „soep" van alle zeewater trouwens, is dus, zeer dun. Doch de reusachtige oppervlakten der zeeën leveren toch bij het berekenen fabelachtige hoge cijfers op. Wanneer wij blijven bij de Atlantische Oceaan, waaraan Dr. Krogh zijn bijzondere aandacht wijdde, dan weten wij, dat de oppervlakte 90 millioen vierkante kilometer bedraagt. Men rekent met een gemiddelde diepte van 4000 meter. De som geeft een inhoud aan van rond één quadrillioen kubieke meter water. En in iedere kubieke meter koud, zout zeewater vindt de geleerde substanties, welke het vlees, het koren en de aardappelen zo voedzaam maken.

Tezamen vormen al deze nietige deeltjes de waarde van 20.000 jaaroogsten van de gehele wereld aan koren, aardappelen en vlees. Wie er van houdt te jongleren met getallen, kan zich bezig houden met de berekening van de voedingswaarden der overige zeeën, om aldus te weten te komen, welke schatten men nog uit het water kan trekken als... Wel, geen mens behoeft honger te lijden en volgens dr. Krogh kon ieder mens rijk zijn. Het hangt er slechts van af hoe de kostbaarheden, in het water verborgen, worden benut in dienst der mensheid.

En toch heeft tot op de dag van heden nog geen mens de weg gevonden om deze „dunne soep" nuttig te maken voor de mensheid. Wij kunnen langs organische wegen de voedingsrijkdom van het water niet benaderen, omdat — onze spijsvertering onze absortie-oppervlakte te gering is. Wij hebben immers slechts negen meter ingewanden tot onze beschikking.

De ééncellige wezens, welke eigenlijk alleen uit kop en darm bestaan, hebben het in deze gemakkelijker. Zij zouden naar verhouding wel de vereiste absortie-oppervlakte bezitten, doch zij zetten zich niet eens aan deze zo welvoorziene dis. Dus aan hun voorbeeld heeft de mens weinig.

Men heeft ook gedacht aan de bacteriën, doch de oceanen zijn zo goed als bacterie-vrij en de enkele duizenden zwermen aan de oppervlakte in de nabijheid van planten welke niet meer daar kunnen groeien waar het licht niet doordringt.

Talrijk zijn de pogingen geweest om de zee haar goud afhandig te maken. Om het zeewater uit te logen, en het kostbaar materiaal te verkrijgen. In deze tijden waarin men spreekt van voedselgebrek voor de steeds toenemende bevolking der aarde, waaraan wij naar de wetenschappelijke wereld zegt, over ettelijke honderden jaren toe zijn, zal men met nog meer ijver zich er op toeleggen om het water haar groeiende hoeveelheden eiwitstoffen en koolhydraten te onttrekken. Alleen blijft de vrees bestaan dat de oplossing voor alle rationele doeleinden te dun zal blijven. Toch zal men niet rusten voor men op dit punt tevreden is gesteld. Maar dan... zal de mensheid de voedingsschatten wellicht niet meer nodig hebben...

KERKVERVOLGING EN NOG WAT.

Wanneer we horen, dat in overwegend katholieke landen, zoals in Mexico of Spanje, de Kerk wordt vervolgd, dan maken we gewoonlijk, en niet zonder grond, de gevolgtrekking, dat er onder de katholieken van die landen veel dingen niet in orde zijn, dat velen de naam van katholiek dragen, zonder het in werkelijkheid te zijn. Gewoonlijk denken we daar dan in stilte bij, dat het bij ons allemaal veel beter is. Misschien zijn er bij ons inderdaad verschillende dingen beter dan elders. Maar toch moeten we daarin niet al te veel vertrouwen stellen. Waakzaamheid en bestendig streven om vooral het inwendig gehalte op peil te houden, blijven ook bij ons gebiedende eis.

Stellen we eens — zuiver veronderstellenderwijze — de vraag: Wat zou er gebeuren, wanneer er in hier eens een kerkvervolging uitbrak? We bedoelen dan niet zozeer zulk een geraffineerde vervolging, waarbij de Staat het er uitsluitend op zou aanleggen om de jeugd aan de geestelijke invloed van de Kerk te onttrekken en met heidense injecties te vergiftigen, we bedoelen meer een openlijke en gewelddadige vervolging, waarbij de [illegible] zelfs levensgevaarlijk werd.

Nu lijkt zo'n vraag op het eerste gezicht min of meer ongerijmd. Eerstens is er hier niets, wat er op zou wijzen, dat zulk een vervolging ook maar in de verte zou dreigen. En ten tweede is het altijd moeilijk om antwoord te geven op een vraag: Wat zou er gebeuren als...?

Toch kan zulk een vraag, of liever het antwoord daarop, een zeker nut hebben. En dat nut is des te groter, naarmate we meer waarborgen hebben, dat het anwoord ook juist is. Een volledige garantie voor een juist antwoord op een dergelijke vraag kan geen mens geven, daar is zo'n vraag nu eenmaal niet geëigend voor. Maar met een zekere mate van waarschijnlijkheid kan zulk een antwoord toch wel zijn toegerust.

We mogen het gerust als zeker beschouwen dat, wanneer in ons land werkelijk een zware kerkvervolging zou uitbreken — nogmaals; het is niets meer dan een veronderstelling — een betrekkelijk hoog percentage van de katholieken weinig standvastigheid aan de dag zou leggen.

Mensen die er niet tegen opzien om hun beginsel te verdoezelen wanneer ze vrezen, dat dit beginsel hun schade zal berokkenen in hun zaken, zullen zeker geen stand houden. wanneer hun geloof zwaardere offers zou vragen dan alleen een financiële schadepost. En zulke mensen zijn er onder ons.

„Gelovigen", die de band met de Kerk verbreken, omdat ze van den pastoor geen steun kregen of gelijk in een zaak, waarin zij meenden gelijk te hebben — en dat komt inderdaad voor — zullen zeker niet veel bezwaar maken om de Kerk in de steek te laten, wanneer groter goederen op het spel staan dan een kleine ondersteuning of een toegeven in en of andere zaak.

Men hoort wel eens, dat sommige katholieken, wanneer ze in een andere omgeving komen, waar ze temidden van onbekenden leven, het met veel dingen lang zo nauw niet nemen dan ze tot dan toe op hun geboorteplaats gewoon waren. Met name moet dit wel eens het geval zijn met die zich in de vreemde een levenswijze veroorloven, waarvoor ze zich in hun oude omgeving diep zouden schamen. We hebben het hier niet over een moment van zwakte of brooddronkenheid, maar over een durende verwaarlozing van ernstige plichten.

Hoevele Hlolands-sprekende Katholieken lopen er hier niet rond, die voor het gros van de mensen voor niet-katholiek doorgaan.

Het is duidelijk, dat zulke mensen tot dan toe hoofdzakelijk in 't rechte spoor gebleven waren, doordat ze temidden van een menigte dat spoor niet goedschiks konden verlaten. Maar van een doorleefd beginsel kan in zulk een geval toch bezwaarlijk gesproken worden. Onder deze soort treffen we de mensen aan, die meedraaien met alle winden, maar zeker geen stand zullen houden, wanneer een

staan.

Want uit statistieken alleen is dat nooit volledig op te maken. Ook niet uit statistieken van het aantal H. Communies, dat jaarlijks in een parochie wordt uitgereikt, of van degenen, die bij verkiezingen op de Katholieke partij stemden.

heftige storm zou opsteken.

Dan zijn er nog de mensen, die niet tegen spot kunnen. Misschien hebben ze een overtuiging, maar ze zijn voor niets zo bang, dan dat die overtuiging het voorwerp zou worden van een spottend woord of een minachtende glimlach. Om deze te ontwijken, zijn ze vaak tot de grootste offers bereid, zelfs tot het offer van hun overtuiging. Minstens zullen ze die overtuiging voorlopig maar opbergen tot rustiger tijden.

We hebben wel eens een geval gehoord van een boer, die behoorde tot de vele gegadigden, welke in aanmerking wenste te komen voor het pachten van een boerderijplaats, welke eigendom was van een kerkbestuur. Toen niet hij, maar een ander de gelukkige was, die zich de plaats zag toegewezen, nam hij onmiddellijk zijn kinderen van de katholieke school en kwam voortaan niet meer in de kerk.

Het is moeilijk om zulk een handelwijze juist te beoordelen en de eigenlijke motieven daarvan aan te geven. Het kan een geval van verregaande koppigheid zijn, die desnoods wraak wil nemen op een wijze, die meer zichzelf en de zijnen dan anderen treft. Maar het is in ieder geval niet waarschijnlijk, dat de Kerk in moeilijke dagen van zo [illegible] een neiging tot verzet, alleen om het verzet. Maar van zulk een steun is de waarde toch ook al hoogst twijfelachtig.

De gevallen, welke we hier aanhaalden, betreffen ongetwijfeld alle slechts uitzonderingen. Maar zo telt het Godsrijk op aarde meer leden, op wier medeverantwoordelijkheid niet te veel gerekend mag worden en die in dagen van zware strijd de gevaren vrij zeker zouden ontwijken.

En al hebben we dan ook geen gronden om zulk een strijd in de naaste toekomst bij ons te voorzien, wat elders onverwacht gekomen is, behoort hier toch niet tot de onmogelijkheden. Het is bovendien veel waard op alles voorbereid te zijn en het kan zijn nut hebben, ons nu en dan eens af te vragen, hoe de zaken feitelijk

---

Alle kinderen zijn diamanten; maar niet alle ouders zijn diamantslijpers

Diamant-slijpen is een fijne' delicate kunst.

Moeilijk.

Maar Gods diamanten slijpen, kinderen opvoeden, is het fijnste, het delicaatste, het moeilijkste, wat zich laat denken.

Dat is de kunst der kunsten.

Sommige mensen zijn als brandnetels. Raakt men ze voorzichtig aan, dan doen ze pijn; grijpt men ze flink vast, dan bieden ze geen weerstand.

Aan alles wat er in het leven gebeurt, zijn steeds twee zijden. Aan ons is het de lichtende kant te ontdekken en daaraan onze grootste aandacht te schenken. Met het goede in het vooruitzicht verliest het zware van het ogenblik aan gewicht.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD-UITSLAGEN VAN ZONDAG 10 APRIL 1938.

Hollandia 1 — Jong Holland 1	1—6.
Scherpenheuvel 1 — S.U.B.T. 1	0—2.
R.C.C. 2 — Transvaal 2	2—0.
Asiento 2 — Feyenoord 2	3—1.
D.C.C. — Hilversum	1—0.

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	6	1	2	2.—
S.U.B.T.	1	1	0	0	2	0	2	2.—
[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	0	2	2	1	1.—
Feyenoord	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	1.—
Hercules	1	0	1	0	0	0	1	1.—
R.C.C.	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Transvaal	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Scherpenheuvel	2	0	1	1	0	2	1	0.50
Hollandia	1	0	0	1	1	6	0	0.00

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Asiento 2	1	1	0	0	3	1	2	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	2	0	2	2.—
Jong Holland 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
S.U.B.T. 2	1	0	1	0	1	1	1	1.—
Hercules 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Scherpenheuvel 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Transvaal 2	1	0	0	1	0	2	0	0.—
Feyenoord 2	1	0	0	1	1	3	0	0.—

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Arsenal	1	1	0	0	2	1	2	2.—
Be Quick	1	1	0	0	1	0	2	2.—
D.C.C.	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Jong Curaçao	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Sparta	0	0	0	0	0	0	0	0.—
Atlantico	1	0	0	1	1	2	0	0.—
Atletico	1	0	0	1	0	1	0	0.—
Hilversum	1	0	0	1	0	1	0	0.00

OPGELEGDE BOETEN.

De verenigingen R.C.C. en Hollandia zijn beboet met ƒ 1.— wegens het niet [illegible] formulieren (wedstrijden van 10 April 1938).

Het door de vereniging Asiento ingediend protest, inzake de wedstrijd Asiento vs Feyenoord, gespeeld op 3 April 1938, is door de Spelregels- & Protestcommissie, op grond van artikel 19 punt 2 onder [illegible] verklaard.

Het door de vereniging Transvaal ingediend protest, inzake de wedstrijd Transvaal vs R.C.C., gespeeld op 3 April 1938, is door de Spelregels- & Protestcommissie, op grond van artikel 19 punt 2 onder b R.C.W., onontvankelijk verklaard.

HET BESTUUR.

OEFENING VOOR SPELERS DIE [illegible] IN AANMERKING KOMEN VOOR PLAATSING IN HET BONDS-ELFTAL.
DONDERDAG [illegible] APRIL 1938.

MUNDO NOBO.

E. Vos (R.C.C.)

A. J. Maduro (SUBT) — J. Hollander (RCC)

W. Leers (J.Hol) — A. St. Jago (J. Hol) — H. Royer (J. Hol)

G. Pardo (J. Hol.) — J. Ramirez (J. Hol.) — C. Bosch (SUBT) — L. Leonora (J. Hol.) — R. Bernabela (Feijen.)

Aanvoerder: A. J. Maduro
Shirt: Blauw-geel

0

Aanvoerder: M. Nahar
Shirt. Wit

J. Panneflek (RCC) — A. Lo Ning Hing (Transv. — C. BloemendaalJ. (Asiento) — P. Coffie (Scherp.) — H. vd Eem (Asiento)

E. Ruiz (SUBT) — M. Nahar (Trans.) — A. Bosnie (Transv.)

A. de Koop (Transv.) — E. Rosina (Scherp.)

J. Pinedo (Herc.)

Reserves:

J. Casper Transvaal, O. Treeman J. Hol., E. Abalda Hercules, W. Goedhart Transvaal, T. Newton Scherp. H. A. Maduro SUBT, J. Pieterez SUBT, F. Jansen Feijen.